

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

ítélete

Az ügy száma: Gfv.III.30.184/2025/5.

A tanács tagjai: Dr. Farkas Attila a tanács elnöke

Dr. Bajnok István előadó bíró

Dr. Gáspár Mónika bíró

Salamonné dr. Piltz Judit bíró

Dr. Zumbók Péter bíró

A felperes: felperes1

A felperes jogi képviselője: Dr. Pajor Levente ügyvéd cím1

Az alperesek: alperes1

alperes2

Az alperesek jogi képviselője: Dr. Jeky Emese ügyvéd cím2

A per tárgya: vezető tisztségviselő felelősségének megállapítása

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó felek: alperesek

A másodfokú bíróság neve és a felülvizsgálni kért jogerős határozat száma:

Pécsi Ítéltábla Gf.IV.40.001/2025/4. számú ítélet

Az elsőfokú bíróság neve és határozatának száma:

Pécsi Törvényszék 18.G.20.326/2023/35. számú ítélet

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi az I. rendű és a II. rendű alperest, hogy 15 napon belül egyetemlegesen fizessenek meg a felperesnek 444.500 (négy száznegyvennégyezer-öttszáz) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi az I. rendű és a II. rendű alperest, hogy egyetemlegesen fizessenek meg az esedékesség napjáig az államnak – a Nemzeti Adó- és Vámhivatal illetékbevételei számlájára – 70.000 (hetvenezer) forint meg nem fizetett felülvizsgálati eljárási illetéket. Az illetékfizetési kötelezettség e határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] Az I. rendű alperes 2015. október 20-tól az U. Kft. „f.a.” felperes önálló képviseleti joggal rendelkező cégvezetője, tisztségét 2017. január 3-tól munkaviszony alapján tölti be, míg a II. rendű alperes – az I. rendű alperes gyermeke – 2015. október 20-tól a felperes önálló képviseleti joggal rendelkező vezető tisztségviselője. Az I. rendű alperes a felperes döntéseinek meghozatalára ténylegesen meghatározó befolyást gyakorolt, a szakképzettsége, nyelvismerete révén, a részvételével szerzett a cég üzleti partnereket, közösen a II. rendű alperessel döntötték el, hogy kivel, milyen módon szerződnek.

[2] A felperes 2015. év második felétől foglalkozott élelmiszeripari gépgyártással, és értékesített gépeket nagyjából Ukrajna, B. területén. A felperes nevében az I. rendű alperes mint cégvezető által aláírt, 2021. április 1-jén kelt kölcsönszerződés szerint a felperes mint kölcsönadó a N., Z. székhelyű ukrán cég mint kölcsönvevő részére 2021. április 1-jén 20.000.000 forint kölcsönt adott készpénzben 2022. december 31-i visszafizetési határidővel. Rögzítették, hogy a kölcsönt kamat terheli, amelynek mértéke az érvényes jegybanki alapkamat + 4%-a, vagyis 4,60%. A megállapodás szerint a kölcsön visszafizetése a lejárat határidő előtt is történhet.

[3] A kölcsönszerződés megkötését megelőzően, 2020. március 30-án adásvételi szerződés jött létre a V. Kft. mint vevő, ukrainai cég, és az I. rendű alperes által képviselt felperes mint eladó között, amely szerződés tárgya konzervtermékek címkézésére, csomagolására szolgáló használt berendezés komplexum volt. A szerződés összértékét 331.000 euróban jelölték meg a felek.

[4] A 2020. évi egyszerűsített éves beszámoló szerint 2020. december 31-én a felperes vagyona 52.937.000 forint eszköz volt, amelyből forgóeszköz 49.828.000 forint, ebből követelés 48.125.000 forint, pénzeszköz 1.703.000 forint, amivel szemben a rövid lejáratú kötelezettségek összege 43.164.000 forint volt. A 2021. évi egyszerűsített éves beszámoló szerint 2021. december 31-én a felperes eszközvagyona 53.336.000 forint volt, amelyből forgóeszköz 51.935.000 forint, ebből készlet 13.650.000 forint, követelés 36.347.000 forint, pénzeszköz 1.938.000 forint volt, amivel szemben a rövid lejáratú kötelezettségek összege 41.482.000 forint volt.

[5] A felperesnek a fenti kölcsönszerződés 2021. április 1-jei aláírását megelőző napon, 2021. március 31-én az U. Banknál vezetett Deviza Start számla záróegyenlege -36,68 euró, az ugyanott vezetett F. számla záróegyenlege -8.123 euró volt. A Nemzeti Adó- és Vámhatóság (NAV) adószámla egyenlege a 2021. március 25-i állapot szerint 7.462.817 forint összegű tartozást mutatott, különböző adónemekben. A felperesnek a kölcsönszerződés megkötésének időpontjában vételár jogcímén a L. Kft. felé 3.329.515 forint, 2020. július 28—2020. december 10. közötti esedékességű, lejárt tartozása állt fenn.

[6] A felperessel szemben a perbeli kölcsönszerződés aláírását megelőzően a 2021 márciusában elrendelt és cégjegyzékbe bejegyzett, folyamatban volt végrehajtási eljárások 2021. március 30-án, 2021. május 19-én és 2021. július 16-án törlésre kerültek. A fenti kölcsönszerződés aláírását megelőzően a felperessel szemben eredménytelen végrehajtási eljárás nem volt.

[7] A felperes a 2022. július 6-án benyújtott kérelem alapján 2023. május 24-ei kezdő időponttal felszámolás alá került. A felszámolási eljárásban bejelentett hitelezői igények összege 27.274.355 forint.

[8] A felperes fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzete 2021. március 30-át megelőzően bekövetkezett.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

A felperes módosított keresetében csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (a továbbiakban: Cstv.) 33/A. § (1), (2) és (3) bekezdése alapján annak megállapítását kérte, hogy az I. rendű alperes mint árnyékvezető és a II. rendű alperes mint vezető tisztségviselő a felperes fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzetének bekövetkeztét követően vezetői feladataikat nem a hitelezők érdekeinek figyelembevételével látták el, és ezzel okozati összefüggésben a gazdálkodó szervezet vagyona 20.000.000 forinttal csökkent. A fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkezésének időpontját 2021. március 31-én jelölte meg, hivatkozással a kölcsönszerződés időpontjában lejárt, a NAV felé fennálló 7.462.817 forint, és a L. Kft. felé fennálló 3.329.515 forint tartozásra, a bankszámlák negatív egyenlegére, és arra, hogy a 2020., 2021. évi beszámolók alapján a felperes likvid vagyona – pénzeszköze – a rövid lejáratú kötelezettségeket meghaladta. Álláspontja szerint az alpereseknek a kölcsön nyújtásakor tisztában kellett lenniük azzal, hogy jelentős tartozás halmozódott fel, és a rendelkezésre álló likvid vagyon a tartozások kiegyenlítésére nem nyújt fedezetet.

[9] Az alperesek ellenkérelmükben a kereset elutasítását kérték.

Az első- és másodfokú ítélet

[10] Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes keresetét elutasította. Az I. rendű alperes személyes előadása alapján megállapított tényállásból arra a következtetésre jutott, hogy az I. rendű alperes a családi cégként működő felperes döntéseinek meghozatalára tényleges meghatározó befolyást gyakorolt. A keresetet azonban vele és a II. rendű alperessel szemben is azért utasította el, mert arra a következtetésre jutott, hogy a rendelkezésre álló adatok alapján – a mérlegadatokkal szemben, önmagában az alapján a tény alapján, hogy felperesnek a NAV és a L. Kft. felé fennálló tartozásai voltak, amelyek később sem térültek meg, és a bankszámla egyenlege negatív volt – nem állapítható meg, hogy a felperes a kölcsönszerződés megkötésének időpontjában fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzetben volt, ezt a felperes eredményesen nem bizonyította. Az elsőfokú bíróság kifejtette, hogy a 2020. és 2021. évi rövid lejáratú kötelezettségek összege nem haladta meg a forgóeszközök mértékét, a L. Kft. a perbeli kölcsönszerződést követően is értékesített a felperes felé eszközöket, állított ki számlákat, az adótartozásra pedig a szerződéskötést megelőzően nem került kibocsátásra eredménytelen inkasszó, végrehajtás nem volt folyamatban. A fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkezése hiányában nem vizsgálta az alperesek felelősségének megállapításához szükséges egyéb törvényi tényállási elemeket.

[11] A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet megváltoztatta, és megállapította, hogy az I. rendű és a II. rendű alperes a felperes fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzetének bekövetkeztét követően a vezetői feladataikat nem a hitelezők érdekeinek figyelembevételével látták el, és ezzel okozati összefüggésben a gazdálkodó szervezet vagyona 20.000.000 forinttal csökkent. Megállapította azt is, hogy az alperesek felelőssége egyetemleges.

[12] A jogerős ítéletben írtak szerint helyesen indult ki az elsőfokú bíróság abból, hogy a Cstv. 33/A. § (1) bekezdés első fordulata szerinti felelősség megállapításának konjunktív feltételei közül elsődlegesen azt kell vizsgálni, hogy a felperes által állított alperesi magatartás időpontjában fennállt-e a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet, tévesen jutott azonban arra a következtetésre, hogy a perben ez a tény nem nyert bizonyítást. Erre tekintettel az anyagi felülbírálat körében a másodfokú bíróság – a bizonyítás eredményének okszerűtlensége okán – az elsőfokú bíróság ítéletének tényállásából mellőzte azt a megállapítást, hogy a felperes 2021. március 30-án nem volt fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzetben, és kiegészítette az ítélet tényállását azzal, hogy a felperes fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzete 2021. március 30-át megelőzően bekövetkezett.

[13] A másodfokú bíróság megítélése szerint ez abból a nem vitatott tényből következett, hogy az adós a kölcsönszerződés megkötését megelőzően jelentős összegű adó tartozást halmozott fel, amelynek kiegyenlítésére nem volt képes; továbbá jelentős összegű tartozást halmozott fel szerződő partnere, a L. Kft. felé is, amelyet úgyszintén nem tudott megfizetni. A vezető tisztségviselőnek a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzetet előre látnia kellett, feladata volt ugyanis, hogy figyelemmel kísérje a gazdálkodó szervezet esedékes, lejárt tartozásait. Az I. rendű alperes tudatában volt annak, hogy a felperesnek hátraléka van a NAV, valamint a L. Kft. felé, de elsősorban a 2020. évben kötött szerződést kívánták teljesíteni. A L. Kft.-től vásárolt anyagokat is az ukrajnai munkára szállították, az volt az elsődleges, hogy ezt el tudják végezni, a "kinti" költségeket helyezték előtérbe.

[14] Egyetértett ugyanakkor a másodfokú bíróság az elsőfokú bírósággal – a kifejtett indokokkal egyezően – abban, hogy az I. rendű alperes a felperes vezetőjének minősül a Csődtv. 33/A. § (2) bekezdése értelmében.

[15] Rögzítette, hogy a felelősség megállapításának további feltétele a vagyonsökkenés, amely a kölcsönszerződés megkötésével és annak teljesítésével bekövetkezett. A másodfokú bíróság hangsúlyozta, hogy a vagyonsökkenés alatt a Cstv. 33/A. § (1) bekezdés alkalmazása során az adós Cstv. 3. § (1) bekezdés *e*) pontja szerinti vagyonának a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzetben bekövetkező csökkenését kell érteni. A Cstv. 3. § (1) bekezdés *e*) pontja szerint ugyanis a Cstv. alkalmazásában a gazdálkodó szervezet vagyonának az minősül, amit a gazdálkodó szervezetre vonatkozó számviteli jogszabály befektetett eszköznek vagy forgóeszköznek minősít. A vagyonsökkenés fogalma tehát az adósnak a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet alatti aktív vagyonához kötődik.

[16] Ezt követően azt vizsgálta a másodfokú bíróság, hogy a kölcsönszerződés megkötése és teljesítése a hitelezői érdekeket figyelembe vevő vezetői eljárásnak tekinthető-e. Ezzel összefüggésben rámutatott, hogy a jelentős tartozásállománnyal rendelkező adós esetén a meglévő pénzeszköz radikális csökkentése, a likvid pénzeszköz biztosíték nélküli kölcsönadása nyilvánvalóan hitelezői érdekeket sértő magatartás. Az alperesek csupán állították, hogy a pénzátadás valójában egy, a felperes gazdasági érdekeit szolgáló, a V. Kft.-vel kötött adásvételi szerződéshez kapcsolódó ügylet volt, ezt a tényt azonban sem a kölcsönszerződés, sem a V. Kft.-vel kötött szerződés nem támasztja alá. Sőt, ez utóbbi kifejezetten cáfolja, hiszen, ha a külföldi partnerrel a szerződés már létrejött, akkor nem érthető, hogy miért lett volna szükség a közvetítő cégre, és arra, hogy az ilyen összegű "előleget" kapjon.

[17] A jogerős ítélet indokolása szerint a Cstv. 33/A. § (4) bekezdése alapján az alperesek olyan intézkedések bizonyításával tudták volna magukat kimenteni a felelősség alól, amelyek a hitelezői veszteségek elkerülését, csökkentését célozták volna, azonban ilyenekre még csak nem is hivatkoztak. Valójában azt állították, hogy az adós felszámolásához rajtuk kívül álló, tőlük független okok vezettek, amelyeket elhárítani nem tudtak. Felelősségük azonban nem azon alapul, hogy a felperes felszámolás alá került, így az ebben való vétlenség nem alapozza meg a felelősség kimentését.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[18] A jogerős ítélet ellen az alperesek nyújtottak be felülvizsgálati kérelmet, amelyben a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérték. Állították, hogy a jogerős ítélet sérti a Csődtv. 33/A. § (1) bekezdését.

[19] Az alperesek a felülvizsgálati kérelmükben – megismételve lényegében a perben már kifejtett ellenkérelmüket – előadták, hogy a kölcsönszerződés megkötésének időpontjában a felperes nem volt fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzetben. Hivatkoztak arra is, hogy valójában nem kölcsönnyújtásra került sor, a szerződés V. Kft.-vel kötött szerződéshez kapcsolódik, az átadott összeg a kölcsönvevő közvetítői tevékenységének ellentételezése lett volna, amelynek díját utólag számlázta volna le a kölcsönvevő, ekkor történt volna meg az elszámolás. Erre azért volt szükség, hogy az élelmiszeripari gépek gyártására vonatkozó szerződést a felperes megnyerje, ehhez ugyanis szüksége volt egy külföldi közvetítőre, ez a cég volt a kölcsönvevő. Az utólagos elszámolás azonban a háború kitörése miatt elmaradt mind a kölcsönvevővel, mind a vevővel. Hivatkoztak arra, hogy mindent megtettek, hogy a felperes eredményesen működhessen, a kialakult háborús helyzet tőlük független, elháríthatatlan ok volt, ha a háború nem következik be, a felperes nem került volna felszámolás alá, illetve arra is, hogy ha a háborús helyzet megszűnik, a követelés érvényesíthető lesz. Utaltak arra is, hogy a perbeli estben nem arról volt szó, hogy az ügyvezető a felperes anyagi helyzetét kívánta rontani a kölcsönadással, hanem éppen arról, hogy az eredményes működés érdekében tette ezt.

[20] A felperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályában fenntartására irányult.

A Kúria döntése és jogi indokai

[21] A Kúria a jogerős ítéletet a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 423. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta, és az abban megjelölt okokból nem találta jogszabálysértőnek.

[22] Előrebocsátja a Kúria, hogy a felülvizsgálat rendkívüli perorvoslat, a felülvizsgálati eljárás nem egyenes folytatása a jogerősen lezárt pernek. Tárgya a jogerős ítélet [Pp. 406. § (1) bekezdés], ebből következően a felülvizsgálati kérelemnek a jogerős ítéletben

kifejtettekkel szemben kell érvelést tartalmaznia, mégpedig a Pp. 413. § (1) bekezdés *b)* pontjában meghatározott tartalommal.

[23] A felülvizsgálati eljárás lényegével és korlátaival kapcsolatban kiemeli azt is, hogy a Pp. 406. § (1) bekezdése alapján a jogerős ítélet vagy az ügy érdemében hozott jogerős végzés felülvizsgálatát a Kúriától a fél, valamint a rendelkezés rá vonatkozó része ellen az, akire az ítélet rendelkezést tartalmaz, az ügy érdemére kiható jogszabálysértésre, illetve a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérésre hivatkozással kérheti. A Pp. 413. § (1) bekezdésének *b)* pontja szerint a felülvizsgálati kérelemnek a beadványokra vonatkozó általános szabályok mellett tartalmaznia kell a jogszabálysértés pontos megnevezésével, a jogszabályhely megjelölésével azt az eljárásjogi, illetve anyagi jogi jogszabálysértést, amely kihatott az ügy érdemi eldöntésére, valamint annak indokait, hogy a fél az új határozat hozatalát vagy a határozat hatályon kívül helyezését milyen okból kívánja.

[24] Az eljárásjogi tárgyú elvi iránymutatásoknak a Pp. hatálybalépése folytán történő felülvizsgálatáról szóló 1/2017. Polgári jogegységi határozattal a Pp. alkalmazása körében is megfelelően irányadónak tekintett, a felülvizsgálati kérelem hivatalbóli elutasításának egyes kérdéseiről szóló 1/2016. (II. 15.) PK véleményben írtak szerint a felülvizsgálati kérelem egymással szorosan összefüggő tartalmi kellékei a jogszabálysértés és a megsértett jogszabály megjelölése, valamint annak kifejtése, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja. Ezen együttes feltételeknek a fél akkor tesz eleget, ha egyrészt konkrétan megjelöli a megsértett jogszabályhelyet, másrészt a hivatkozott jogszabálysértést tartalmilag körülírja, az arra vonatkozó jogi álláspontját kifejti, vagyis, ha a jogszabálysértésre hivatkozása indokát ismerteti. Ha a fél a felülvizsgálati kérelmében több, egymástól elkülönülő jogszabálysértésre hivatkozik, valamennyi hivatkozásának rendelkeznie kell a fenti tartalmi követelményekkel, ellenkező esetben a tartalmilag fogyatékos felülvizsgálati kérelmet – vonatkozó részében – a Kúria nem vizsgálhatja érdemben. A felülvizsgálati kérelmek kötelező tartalmi eleme – egyebek mellett – a megsértett jogszabályhely megjelölése, amelyet – az 1/2016. (II. 15.) PK vélemény 3. pontjához fűzött indokolásból kitűnően – konkrétan, a jogforrás, a paragrafusszám, az esetleges bekezdések és pontok számának megadásával kell meghatározni, követelmény továbbá az is, hogy az így megjelölt jogszabályhely megfeleljen a jogszabálysértés szöveges körülírásának.

[25] Az előzőekből következő alapvető elvárás a felülvizsgálati kérelemmel szemben – érdemi elbírálásához és eredményességéhez –, hogy a felülvizsgálati kérelem hivatkozásai a fenti tartalommal megfeleltethetők legyenek a jogerős ítéletnek: a felülvizsgálatot kérő félnek a jogerős ítélet indokaival, érveivel szemben, azok cáfolatára kell az ellenérveit megfogalmaznia. Emiatt nem vezethet eredményre az a felülvizsgálati kérelem, amely a jogi érveit nem ütközteti a jogerős ítélet indokolásával [Kúria Pfv.20.844/2019/4. (megjelent BH 2020. 331. számon is)]. A felülvizsgálati kérelemben ezért az azt előterjesztő félnek az álláspontja szerint a másodfokú bíróság által a jogerős ítélet meghozatalakor elkövetett jogszabálysértéseket kell megjelölnie [Kúria Pfv.20.797/2016/11. (megjelent BH 2017. 232. számon is)]. Emellett a felülvizsgálati kérelemben nem elegendő a korábbi nyilatkozatokra történő utalás [Kúria Pfv.20.301/2015/6. (megjelent BH 2015. 307. számon is)].

[26] Az alperesek felülvizsgálati kérelmükben megsértett jogszabályhelyként kizárólag a Cstv. 33/A. § (1) bekezdését jelölték meg. A kérelemből kitűnően ugyanakkor – egyebek mellett – a jogerős ítéletnek azt a megállapítását is támadták, hogy a felperes már 2021.

március 30-át megelőzően fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzetben volt. A másodfokú bíróság ugyanis az elsőfokú bíróság ítéletének tényállását e körben – a Pp. 369. § (3) bekezdés a) pontja alapján, a bizonyítás eredményének okszerűtlensége okán – módosította. Az alperesek felülvizsgálati kérelmük e részében a jogerős ítélettel megállapított tényállást kifogásolták.

[27] Az alperesek említett hivatkozása a Pp. 279. § (1) bekezdése megsértésének lehetőségét veti fel. E jogszabályi rendelkezés szerint a bíróság a perben jelentős tényeket a felek tényállításainak és perben tanúsított magatartásának, valamint a per tárgyalása során megismert bizonyítékoknak és egyéb peradatoknak az egybevetése, egyenként és összességében történő értékelése alapján a meggyőződése szerint állapítja meg. E szabályt azonban az alperesek felülvizsgálati kérelmükben megsértett jogszabályhelyként nem jelölték meg – mint ahogyan a Pp. más rendelkezését sem –, a tényállás megállapítása, a bizonyítékok mérlegelése a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkezésével kapcsolatban ezért a felülvizsgálati eljárás fentiekben ismertetett korlátaira figyelemmel adekvát jogszabálysértés [Pp. 279. § (1) bekezdés] megjelölésének hiányában nem volt felülbíráható.

[28] A Kúria rámutat, hogy önmagában az anyagi jogi szabály [jelen esetben a Cstv. 33/A. § (1) bekezdése] megsértettként történő megjelölése a mérlegelési szabály [Pp. 279. § (1) bekezdés] megjelölése és a hozzá kapcsolódó adekvát indokolás hiányában kizárja annak vizsgálatát, hogy a tényállás megállapítása során a másodfokú bíróság bizonyítékmérlegelése nyilvánvalóan helytelen, okszerűtlen anyagi jogi következtetésre vezetett-e. Ettől függetlenül megjegyzi azt is, hogy a felülvizsgálati eljárásban – a felülvizsgálati kérelem rendkívüli perorvoslat jellegéből következően – nincs is helye a bizonyítékok ismételt egybevetésének és felülmérlegelésének (BH 2013. 119., BH 2002. 29.). A jogerős ítélet csak akkor tekinthető megalapozatlannak a tényállás megállapítása körében és bírálható felül jogszabálysértés miatt a Pp. 279. § (1) bekezdése alapján, ha a tényállás iratellenes, a bizonyítékok mérlegelésének eredménye okszerűtlen. A bizonyítékok mérlegelése pedig abban az esetben tekinthető okszerűtlennek, ha az adott bizonyítékokból kizárt volt a másodfokú bíróság által elfogadott következtetés. Amennyiben a beszerzett bizonyítékok értékelésének eredményeként lehetséges volt, vagyis nem volt kizárt az adott tényállás megállapítása a logika szabályai szerint, a megállapított tényállás nem bírálható felül, akkor sem, ha a felülvizsgálati eljárásban eljáró bíróság a bizonyítékok egybevetésével más ténybeli következtetésre jutna. A felülmérlegelés tilalmát áttörni engedő hiba, nyilvánvalóan okszerűtlen következtetés tehát akkor állapítható meg, amennyiben a bizonyítékokból csak egyfajta, a felülbírált határozatától eltérő következtetésre lehetne jutni (BH 2013. 119., BH 2006. 403.). Ez a helyzet pedig a jelen ügyben nem állt fenn.

[29] A Cstv. 33/A. § (1) bekezdésében írt törvényi tényállási elemek megvalósulásának vizsgálata körében helytállóan jutott a másodfokú bíróság arra a megállapításra, hogy az alperesek magatartásával, vagyis a kölcsönszerződés megkötésével és annak teljesítésével okozati összefüggésben a felperesnél a vagyonsökkenés bekövetkezett.

[30] A Kúria hangsúlyozza, hogy vagyonsökkenés alatt a Cstv. 33/A. § (1) bekezdésének alkalmazása során az adós Cstv. 3. § (1) bekezdés e) pontja szerinti vagyonának a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzetben bekövetkező csökkenését kell érteni. A Cstv. 3. § (1) bekezdés e) pontja szerint ugyanis a Cstv. alkalmazásában a gazdálkodó szervezet vagyonának az minősül, amit a gazdálkodó szervezetre vonatkozó számviteli jogszabály

befektetett eszköznek vagy forgóeszköznek minősít. A vagyonsökkenés fogalma tehát az adósnak a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet alatti aktív vagyonához kötődik, vagyis a Cstv. 33/A. § (1) bekezdésében szabályozott felelősségi tényállás első fordulata a hitelezői követelések fedezetét jelentő aktív adósi vagyon védelmét kívánja biztosítani, illetőleg az e vagyon csökkenését eredményező, a hitelezői érdekeket figyelmen kívül hagyó vezetői magatartást kívánja szankcionálni. Mindezek értelmében a Cstv. 33/A. § (1) bekezdésében írt vagyonsökkenés akkor is megállapítható, ha a hitelezői érdekeket figyelmen kívül hagyó magatartás visszterhes szerződés teljesítéseként jelentkezik, például ha a vezető tagi kölcsön visszafizetéséről dönt. A vezető tisztségviselő tehát nem mentesülhet a felelősség alól arra hivatkozással, hogy az egyébként a hitelezői érdekeket figyelmen kívül hagyó magatartással megkötött, kirívóan kockázatos, az adós számára előnytelen szerződés visszterhes volt, illetve hogy a hitelezői érdekeket figyelmen kívül hagyó döntés alapján nyújtott szolgáltatás visszterhes szerződésen alapult, és így az adós tartozásának egyidejű megszűnése miatt formálisan nem következett be vagyonsökkenés. A vagyonsökkenés ugyanis e felelősségi szabály alkalmazásában az említettek szerint az aktív vagyon csökkenését jelenti (Kúria Gfv.30.544/2021/6.).

[31] A Kúria kiemeli ugyanakkor, hogy a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzetben történt gazdálkodás, és ennek eredményeként az esetleges adósi vagyon csökkenése nem eredményezi automatikusan a vezető tisztségviselő felelősségének a megállapítását, erre csak a vezető tisztségviselő felróható magatartásának következtében beálló vagyonsökkenés esetén van lehetőség. Ilyen felróható magatartás, ha a vezető tisztségviselő észszerűtlen döntést hoz, vagy olyan vagyonsökkenésre kerül sor, amely gazdaságilag indokolatlan (Kúria Gfv.30.093/2021/5., Gfv.30.198/2021/4.).

[32] A jogerős ítéletnek – a tényállás megállapítására, a bizonyítékok mérlegelésére vonatkozó szabály, a Pp. 279. § (1) bekezdése megsértett jogszabályhelyként való megjelölése hiányában – a Kúria által felül nem vizsgálható ténymegállapítása szerint az I. rendű alperes által 2021. április 1-jén – vagyis már a fenyegető fizetéseképtelenség időszakában – aláírt kölcsönszerződés alapján a felperes a N. ukrán cég részére több részletben összesen 20.000.000 forintot adott kölcsön készpénzben. Ezzel pedig a felperesnek csökkent a hitelezői követelések kielégítésére fordítható aktív vagyona. A vagyonsökkenés bekövetkezésének megállapítását – az előzőekben kifejtettek értelmében – nem zárja ki az, hogy az alperesi védekezés szerint visszterhes szerződést kötött volna a felperes.

[33] Önmagában ez utóbbi körülménytől nem minősül az alperesek vezetői magatartása a hitelezői érdekekkel összhangban állónak sem. A vezetői magatartás értékelése során annak van jelentősége, hogy a Cstv. 33/A. § (1) bekezdésében szabályozott felelősségi tényállás a vezetők számára eljárásuk során az összhitelezői érdekek figyelembevételét írja elő, ezzel pedig nem fér össze a fenyegető fizetéseképtelenség helyzetében egy észszerűtlen, indokolatlan kockázattal járó szerződés megkötése, akár visszterhes a szerződés, akár nem.

[34] Az alperesek vitatták a vezetői magatartásuk hitelezői érdeket sértő voltára vont jogerős ítéleti következtetés alapjául szolgáló ténymegállapításokat, a bizonyítékok e körbeni értékelését, a releváns eljárásjogi szabályt, a Pp. 279. § (1) bekezdését azonban megsértett jogszabályhelyként e hivatkozásuk kapcsán sem jelölték meg. A felülvizsgálati eljárás már ismertetett korlátai ezért ebben a körben sem tették lehetővé a Kúria számára a másodfokú bíróság által megállapított tényállás, az elvégzett bizonyítékmérlegelés felülbírálatát. Az így

irányadónak tekintendő tényállásból pedig a másodfokú bíróság a Cstv. 33/A. § (1) bekezdésének helyes értelmezése alapján jutott arra a következtetésre, hogy a jelentős tartozásállománnyal rendelkező adósnál a meglévő pénzeszköz radikális csökkentése, a likvid pénzeszköz biztosíték nélküli kölcsönadása nyilvánvalóan hitelezői érdekeket sértő magatartásnak minősült, a rendelkezésre álló bizonyítékokból nem volt kizárt, ezért nem jogszabálysértő az ilyen következtetés levonása.

[35] A másodfokú bíróság tehát a Cstv. 33/A. § (1) bekezdése körében releváns és a másodfokú eljárásban teljes körűen, a felülvizsgálati eljárásban viszont – a felülvizsgálati kérelem többször említett hiányossága miatt – érdemben csak részben vizsgálható tényállási elemek, azaz a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkezése és kezdő időpontja, valamint ezt követően tanúsított, a hitelezői érdekeket figyelmen kívül hagyó, jelentős aktív vagyonsökkenést eredményező alperesi magatartás megállapításának eredményeként helytállóan, jogszabálysértés nélkül vont következtetést az alperesek Cstv. 33/A. § (1) bekezdése szerinti felelősségének fennállására.

[36] A kifejtettakra tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 424. § (1) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

[37] Az alperesek felülvizsgálati kérelme alaptalan volt, ezért a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján kötelesek megfizetni a felperes felülvizsgálati ellenkérelmében – a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII. 9.) IM. rendelet 2. § (1) bekezdése alkalmazásával és a hivatkozott megbízási szerződés figyelembevételével – áfával növelt összegben felszámított ügyvédi munkadíjból álló felülvizsgálati eljárási költséget.

[38] Az eljárás során az alperesek személyes költségfeljegyzési jog kedvezményben részesültek, ezért mentesültek a felülvizsgálati eljárási illeték előlegezése alól. A pervesztességükre figyelemmel a Kúria a Pp. 83. § (1) bekezdése és 102. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alpereseket az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 39. § (3) bekezdés *d)* pontja és 50. § (1) bekezdése alapján számított illeték megfizetésére. A polgári és közigazgatási bírósági eljárás során meg nem fizetett illeték és állam által előlegezett költség megfizetéséről szóló 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdése alapján tájékoztatja az alpereseket, hogy az illetéket az állami adó- és vámhatóság (Nemzeti Adó- és Vámhatóság) 1003200001070044-09060018 számú illetékbevételei számlájára kell megfizetniük, megfizetése során közleményként fel kell tüntetni: a Kúria megnevezését, a Kúria e határozatának ügyszámát és a fizetésre kötelezésre kötelezett adóazonosító számát. A Kúria a 3. § (4) bekezdése alapján figyelmezteti az alpereseket, ha az illetéket annak esedékességekor nem fizetik meg, az adózás rendjéről szóló törvény rendelkezései szerinti késedelmi pótlékot kell fizetniük.

[39] Az ítélet elleni felülvizsgálatot a Pp. 407. § *d)* pontja zárja ki.

[40] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet tárgyaláson kívül bírálta el.

A döntés elvi tartalma

A felülvizsgálati kérelemben önmagában az anyagi jogszabály megsértettként történő megjelölése a mérlegelési szabály [Pp. 279. § (1) bekezdés] megjelölésének és a hozzá kapcsolódó adekvát indokolás előadásának hiányában kizárja annak vizsgálatát, hogy a tényállás megállapítása során a másodfokú bíróság bizonyítékmérlegelése nyilvánvalóan helytelen, okszerűtlen következtetésre vezetett-e.

Budapest, 2026. március 3.

Dr. Farkas Attila s.k. a tanács elnöke, Dr. Bajnok István s.k. előadó bíró, Dr. Gáspár Mónika s.k. bíró, Salamonné dr. Piltz Judit s.k. bíró, Dr. Zumbók Péter s.k. bíró